

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 32. S. Corbinianus Frisingensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

§. XXXII.

Sæcul. VIII.

A. C. 716.

S. Corbinianus Frisingensis.

Sanctus Corbinianus prope Parisios in loco, qui Castrus * dicebatur, natus, * Chastres. a prima ætate totum Deo se consecravit, & ad Ecclesiam S. Germani de Castro se recepit, ubi cum suis familiaribus Monachorum vitam ducere cœpit. Multis ad se divertentibus, ut Doctrinam audirent, *Act. SS. B. to. 5. p. 500.* & dona afferentibus, ipse non nisi ad vitam sustentandam necessaria accipiebat, & cetera erogabat in pauperes. Fama Sanctitatis ejus usque ad Pipinum Palatii Magistrum pervasit, qui Sanctum Virum rogavit, ut pro se Deum oraret, cumque Optimatum præcipui frequenter ad eum venirent, relicta Cellula, in qua annos quatuordecim exegerat, Romam profectus Summi Pontificis (quem Constantinum fuisse conjicere est) conspectum subiit. Illi S. Corbinianus animi sui angustias aperuit, & metum, ne commercium cum Sæcularibus, eorumque oblationes sibi Spiritualis ruinæ causa essent. At Papa, explorato suorum consilio, tantum lumen candelabro imponendum esse ratus, Corbinianum per omnes gradus evectum Episcopum ordinavit, Palliumque contulit & potestatem cum Benedictione S. Petri per totum terrarum orbem Fidem prædicandi.

Rr 5

Ob-

Sæcul. VIII.
A. C. 716.

Obtemperavit Pontifici Corbinianus, et si animus summopere reluctaretur, & reversus per totam Galliam maximo populorum, Monachorum, Clericorumque fructu prædicavit. Plurimorum haud dubie Episcoporum tepor, & Disciplinæ in Galliis ruina Pontificem impulerit, ut, insolitam alias, Missionem decerneret.

c. 7. S. Corbiniano ad Pipinum, qui eum accersiverat, eunti, latro in via occurrit, nomine Adalbertus, jam jam patibulo jungendus; cumque Vir Sanctus obtinere non posset, ut differretur supplicium, donec Pipino collocutus fuisset, reum a turba semovet, confessionem omnium suorum peccatorum ex eo elicit, atque propositum vitam emendandi & renunciandi Sæculo, tum Signum Crucis in Capite ejus & pectore format, & tandem in manibus satellitum relinquit. Inde viam suam pergit, & ad Pipinum perveniens rogat, ut sibi Adalbertum vel vivum vel mortuum donec Impetravit, quod petebat, misisset ad locum supplicii, ubi tertio die ad vesperam adhuc vivus inventus est. Prodi-

S. Corbinianus. gio id factum omnes credidere. Adalbertus vero sincero corde conversus a suo Servatore separari noluit, fidelissimus exinde S. Viri Discipulus. Interim S. Corbinianus, honoris, quo se cum

cuncti prosequerentur, impatiens, ad Sæcul. VIII.
 pristinum suum Monasterium de Castro A. C. 716.
 rediit, ibique iterum annis septem ver-
 satus est. Sed fama ipsius in dies crescen-
 te Romam ire constituit, Pontificem ro-
 gaturus, ut se ab onere Episcopali libe-
 raret, & in aliquo Monasterio sub Regi-
 mine Præpositi de manuum suarum labo-
 re vivere concederet.

Ergo ut iter suum omnes lateret, a
 via publica in Galliis declinans, per Ger-
 maniam transit, & in Noricum perve-
 nit, ubi aliquamdiu moratus populum
 illum S. Ruperti laboribus nuper con-
 versum prædicatione sua in Fide confir-
 mavit. Perbenigne S. Episcopum ex-
 ceperunt Dux Theodo, Liberi ejus,
 & Regionis illius Optimates, qui in
 primo Conversionis suæ fervore Epis-
 copos diligebant. Dux invitatum ad se,
 cum diutius retinere non posset, mune-
 ribus cumulatum dimisit. Ipse Dux
 Theodo sub illud tempus anno 716. In-
 dictione decima quarta Romam profe-
 ctus, suæ nationis primus extitit, qui
 Devotionis causa ad limina Apostolorum
 fuerit peregrinatus. Haud diu postea
 Theodo e vita excessit.

Grimoaldus quoque, Theodonis filius,
 uni Provinciæ a Patre præfectus, S. Cor- Anast. in
 binianum iter facientem susceperat, & Greg. II.
 Doctrinæ ejus suavitate captus enixe ro-
 gabat,

Sæcul. VIII. gabat, ne a se discederet, promittebatque, se ei in Ditione sua partem sicut Libris suis daturum. Tandem a suis Prætorianis usque in Italiam deduci iussit.

A. C. 716.
vit. c. 15. & ib. Mabill. S. Corbinianus Romam secundo perueniens anno, ut credunt, 717. in Conspectum Gregorii II. Papæ deductus, & ad pedes Sanctissimi Patris provolutus surgere, & penes eum consistere iussus est. Tum S. Episcopus donis magni pretii oblatis, omnia, quæ sibi difficilia, & suæ Salutis obstacula esse videbantur, Pontifici explicavit; honoribus se & bonis terrenis abundare, non muris, non claustris satis posse occultari. Igitur rogare, & inter largos fletus obtestari, ut Dignitatem sibi collatam Sacra Sedes adimeret, & in Monasterio latere, aut in silvis remotis agellum excolere liceret. Papa viri humilitatem admiratus, eodimisso, convocavit Synodum, in qua omnium voce decretum, ut S. Corbinianus in opere Prædicationis perseveraret. Igitur a Papa iterum vocatus, cum præsentium argumentis nihil opponere posset, & Papæ Auctoritati resistere non auderet, Roma tristis discedens rediit in Bavariam.

c. 18. In itinere S. Vir comprehenditur a costodibus, quibus Grimoaldus Dux mandata dederat, ne sinerent eum abire, nisi promitteret, se ad eum diversurum. Verum

rum S. Corbinianus, cum ad Arcem Ducis pervenisset, misit qui indicarent, se in conspectum ejus nequaquam venturum, nisi Piltrudem, Fratris sui Theodoaldi viduam, quam duxerat, dimitteret, & quia morem gerere detrectabat Princeps, ejus conspectum subire constanter recusavit, per alios continuo exhortans, ut ad pœnitentiam se adduci paterentur. Postquam diebus omnino quadraginta tenuisset contentio, promittentes, quod separari vellent, S. Episcopus ad se vocavit. Ambo in terram prostrati & pedes Episcopi amplexi, grave peccatum se admisisse confessi sunt. S. Corbinianus super capita amborum manus imponens, & Crucis signum formans, in pœnitentiam elemosynas, jejunia, & preces injunxit. Tum Domum ingressus cum Principibus cibum cepit. Sedem vero suam Cathedrali fixit Frisingæ, quæ civitas antea Fruxina dicebatur, ædificavit Ecclesiam S. Virgini & S. Benedicto Sacram, Monachosque, qui Divinum officium peragerent, induxit. Hæc Ecclesiarum Cathedralium in Bavaria initia fiere.

§. XXXIII.

Monasterium Montis Cassini restauratur.

Sub illud tempus Gregorius II. Papa ad redu-

Sæcul. VIII.
A. C. 716.

c. 20.
Otto Frising.
Sing. lib. V.
Ch.